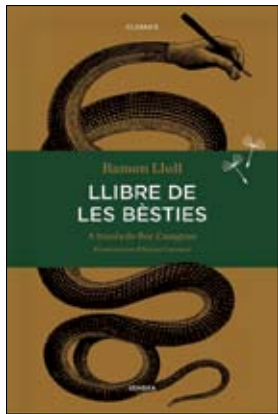

Llibre de les bèsties

Llibre de les bèsties,
(adaptació: Roc Casagran;
il·lustracions: Aitana Carrasco)
Sembra llibres,
Carcaixent 2015.

Arran del set-cents anys de la mort de Ramon Llull (1232/35-1316) els actes commemoratius i les noves edicions d'obres seves

es multipliquen. Un dels seus llibres més populars i assequibles, juntament amb el *Llibre d'Amic e Amat*, és *El llibre de les bèsties*, del qual ja disposàvem d'unes quantes edicions (Barcino, Proa, Angle Editorial, Laertes, Bromera, Edicions 62, Barcanova...), però que pel que sembla serà una de les estrelles d'aquest «Any Ramon Llull» que acabem d'encetar, ja que n'han començat a sortir o se n'anuncien noves edicions, d'allò més variades i per a franges d'edat molt diverses. Per què aquesta tria i aquest, podríem dir, èxit? Bàsicament, a parer meu, per dos motius: perquè es tracta d'una de les obres més assequibles i populars de Llull, i, sobretot, perquè, malgrat ser un llibre escrit fa més de set-cents anys, és d'una gran actualitat, ja que la reflexió que fa sobre les lluites pel poder, les intrigues de palau, les en-

veges entre els més poderosos... resulten d'allò més aplicables als temps que ens ha tocat de viure.

Bromera, per exemple, n'ha editat una adaptació infantil a càrrec de Teresa Broseta, ben interessant i ben resolta, per molt que pugui ser discutible, per exemple, que hagi prescindit de la majoria dels «eiximplis», o exemples, que tant caracteritzen l'obra. Una altra de les que ja tenim al mercat, adreçada a un públic adult, és la de Sembra Llibres, que voldria recomanar-vos especialment avui, ja que en Roc Casagran n'ha fet una adaptació d'allò més fidel, actual i assequible, cosa que sempre és d'agrair. No cal dir que l'obra té les set parts en què la va dividir Llull i que l'autor ha tingut cura de situar-la perfectament en el *Fèlix o Llibre de meravelles*, del qual forma part. A més, un breu pròleg

en justifica la nova edició alhora que en destaca l'actualitat. Una obra, com tots deuen saber, que té per protagonistes una colla d'animals que, com s'esdevé en les faules, actuen com els humans i en resumeixen actituds, comportaments... Uns animals que, com diu el pròleg, «ens serviran de mirall de nosaltres mateixos» (p. 13), alhora que ens permetran de «fer el paral·lelisme necessari a la societat del segle XXI» (p. 13). Val a dir que les il·lustracions d'Aitana Carrasco, en la més pura tradició francesa d'un Hyacinthe Rigaud i d'un J.J. Grandville, per exemple, en són un reflex d'allò més aconseguit. Sens dubte una bona aproximació, rigorosa i d'allò més acurada, a un clàssic que molts països voldrien tenir com a propi. ♦

PERE MARTÍ I BERTRAN

Pedres que trenquen murs

Anna Cabot i Badia Bouia,
Pedra sobre pedra. Dietari d'una mediatadora intercultural,
Voliana Edicions,
Argentona 2015.

Prendre la decisió. Marxar del país. Deixar enrere la família, els amics, la feina. Travessar un mar que no solament separa dos continents sinó dues maneres d'entendre el món. Arribar a un país nou, amb una cultura diferent, amb una llengua desconeguda. I intentar fer-s'hi un lloc, entre mirades de desconfiança i de reprovaçió. Fer les feines que ningú no vol fer. O potser ni això. Somnis que es fan realitat i somnis que esdevenen miratges.

Aquest és el fil conductor de les històries que ens presenten l'Anna Cabot i la Badia Bouia en *Pedra sobre pedra. Dietari d'una mediatadora intercultural*, el llibre que acaba de publicar Voliana Edicions i que ens acosta les vivències reals de dones –i també d'alguns homes– reals, arribats a Catalunya des de l'altra banda de l'estret de Gibraltar amb la il·lusió de

recomençar des de zero. Són dotze històries que ens parlen de precarietat i de pobresa, de les dificultats de les persones nouvingudes, però que també deixen una porta oberta a l'esperança i a l'anhel d'integrar-se en el país d'acolliment. La tasca dels mediadors interculturals se'ns mostra del tot imprescindible per a garantir la cohesió social, i els diversos capítols del llibre ens permeten d'endinsar-nos en una realitat social que sovint percebem d'una manera esbiaixada o incompleta.

Pedra sobre pedra és, doncs, un llibre sobre la immigració en un país que al llarg dels segles ha rebut importants fluxos migratoris i que, tot i les dificultats addicionals que comporta el fet de no disposar d'un Estat propi, ha sabut trobar la manera d'integrar les persones nouvingudes i de fer-les partícips del desig de construir

una societat més plural, més oberta i més lliure. Una societat que, en definitiva, vol que les persones immigrades esdevinguin nous catalans. ♦

DAVID VILA I ROS